

GŁÓWNY URZĄD STATYSTYCZNY

Departament Rolnictwa

Warszawa, 19.12.2014 r.

Informacja sygnalna

WYNIKOWY SZACUNEK PRODUKCJI GŁÓWNYCH ZIEMIOPŁODÓW ROLNYCH I OGRODNICZYCH ¹⁾ w 2014 R.

Wyniki szacunku wynikowego produkcji głównych upraw rolnych i ogrodniczych w 2014 r. przedstawiają się następująco:

- zbiory **zbóż ogółem** szacuje się na ok. 31,9 mln t, tj. o 12,3% więcej od zbiorów ubiegłorocznych i o 19,5% więcej od średnich zbiorów z lat 2006-2010; w tym zbiory **zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi** szacuje się na ok. 27,3 mln t, tj. o 12,6% więcej od uzyskanych w 2013 r. i o 9,6% więcej od średnich zbiorów z pięcioletki 2006-2010,
- zbiory **rzepaku i rzepiku** ocenia się na ok. 3,2 mln t, tj. o 20,5% więcej od zbiorów ubiegłorocznych i o 52,0% więcej niż w pięcioleciu,
- zbiory **ziemniaków** ocenia się na 7,7 mln t, tj. o 8,1% więcej od zbiorów uzyskanych w 2013 r. i o 22,2% więcej od średnich zbiorów z lat 2006-2010,
- zbiory **buraków cukrowych** szacuje się na ok. 11,5 mln t, tj. o 2,7% więcej od ubiegłorocznych i o 7,4% więcej od średnich zbiorów z lat 2006-2010,
- zbiory **warzyw gruntowych** ocenia się na 4,6 mln t, tj. o 15,2% więcej od zbiorów uzyskanych w 2013 r.,
- zbiory **owoców z drzew** szacuje się na 3,6 mln t, tj. o 3,0% więcej od zbiorów ubiegłorocznych,
- zbiory **owoców jagodowych** szacuje się na 0,6 mln t, tj. o 6,4% mniej od zbiorów 2013 r.

¹⁾Informacja zawiera wyniki wynikowego szacunku plonów i zbiorów zbóż, rzepaku i rzepiku, ziemniaków, buraków cukrowych, warzyw gruntowych, owoców z drzew i krzewów owocowych oraz upraw jagodowych, opracowanego na podstawie badań reprezentacyjnych plonów niektórych upraw, przeprowadzonych w wylosowanych gospodarstwach indywidualnych w listopadzie, wyników sprawozdawczości z gospodarstw rolnych osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej oraz ocen i ekspertyz przeprowadzonych w listopadzie br. Oceny i ekspertyzy przeprowadzili rzeczoznawcy GUS, poczynając od szczebla gminnego na podstawie lustracji plantacji upraw i sadów. Powierzchnię upraw przyjęto wg wyników czerwcowego badania gospodarstw rolnych.

Korzystny wpływ na kształtowanie się produkcji roślinnej w bieżącym roku miały przede wszystkim:

- prowadzenie siewów zbóż ozimych i rzepaku ozimego w optymalnych terminach agrotechnicznych oraz w sprzyjających na ogół warunkach pogodowych;
- dobre wyrośnięcie i rozkrzewienie roślin ozimych w końcowej fazie wzrostu jesienią 2013 r.;
- bardzo dobre warunki zimowania upraw ozimych – niewielkie straty zimowe – (zaorano zaledwie 0,4% zasianej powierzchni zbóż ozimych oraz 0,5% powierzchni zasianej rzepaku ozimego) i bardzo dobry stan zasiewów ozimych wiosną 2014 r.;
- wzrost powierzchni zasiewów rzepaku i rzepiku;
- wczesna wiosna umożliwiająca przeprowadzenie już na początku marca pierwszych siewów co wydłużyło wegetację upraw, w tym zbóż jarych;
- wyższy areal zasiewów kukurydzy na ziarno w porównaniu do roku ubiegłego;
- korzystne warunki pogodowe w okresie zbioru rzepaku i zbóż oraz roślin okopowych;
- terminowe i sprawne przeprowadzanie prac żniwnych ograniczające ewentualne straty.

niekorzystnie natomiast wpłynęły:

- nierównomierny rozkład opadów w ciągu okresu wegetacyjnego powodujący rejonami nadmierne przesuszenie gleby;
- występujące w maju i czerwcu intensywne opady deszczu, powodujące miejscami wyleganie zbóż oraz rejonami nadmierne uwilgotnienie gleby i podtopienia pól (głównie w części południowej i południowo-wschodniej), utrudniające też wykonywanie prac polowych i zabiegów ochrony roślin;
- notowane w drugiej połowie lipca i w pierwszej połowie sierpnia bardzo wysokie temperatury powietrza i brak opadów doprowadziły lokalnie do wystąpienia suszy glebowej (głównie w północnych i środkowych województwach kraju);
- małe wykorzystanie kwalifikowanego materiału siewnego i sadzeniakowego;
- zwiększone zagrożenie porażenia roślin chorobami grzybowymi spowodowane wysoką temperaturą powietrza i dużą wilgotnością w niektórych okresach wegetacji;
- wyższy niż w ubiegłym roku areal uprawy zbóż jarych posiadających niższy potencjał plonotwórczy.

PRZEBIEG WARUNKÓW AGROMETEOROLOGICZNYCH W OKRESIE OD JESIENI 2013 R. DO JESIENI 2014 R.

Przygotowanie pól pod zasiewy ozimin na jesieni 2013 r. było utrudnione z powodu przesuszenia gleby. Zdecydowaną poprawę warunków wilgotnościowych gleby przyniosły częste opady deszczu we wrześniu. Siewy zbóż ozimych pod zbiory 2014 przeprowadzano na ogół w optymalnych terminach agrotechnicznych. W pierwszej dekadzie września rozpoczęto siewy żyta i pszenżyta, a w połowie miesiąca pszenicy ozimej. Do końca drugiej dekady października siewy zakończono. Warunki termiczno-wilgotnościowe gleby sprzyjały kiełkowaniu ziarna i wschodom roślin. Oziminy wysiane w październiku stopniowo wschodziły, a te wysiane we wrześniu, pod koniec października zaczęły się krzewić. Utrzymująca się w listopadzie wysoka, jak na tę porę roku, temperatura powietrza podtrzymywała wegetację i stwarzała dobre warunki dla wschodów, wzrostu i rozwoju późno zasianych ozimin. Dobowe wahania temperatury powietrza sprzyjały hartowaniu się roślin.

Notowane w grudniu spadki temperatury powietrza przy powierzchni gruntu dochodzące do -10°C , a w styczniu do -25°C i w lutym do -20°C nie spowodowały jednak nadmiernego wychłodzenia gleby na wysokości węzła krzewienia roślin. W trzeciej dekadzie lutego wzrost średniej dobowej temperatury powietrza przyczynił się do wzmożenia procesów fizjologicznych roślin. Ruszenie wegetacji ozimin i trwałych użytków zielonych nastąpiło pod koniec lutego.

Ciepła i słoneczna pogoda w marcu sprzyjała obsychaniu pól i ogrzewaniu gleby. W pierwszej dekadzie marca rozpoczęto wykonywanie pierwszych wiosennych prac polowych. Na znacznym obszarze kraju w trzeciej dekadzie miesiąca przystąpiono do siewów owsa, pszenicy jarej i jęczmienia jarego. Uwilgotnienie wierzchniej warstwy gleby na początku okresu wegetacyjnego zabezpieczało w pełni potrzeby wodne roślin.

Przebieg pogody w kwietniu sprzyjał szybkiemu wzrostowi i rozwojowi roślin oraz powszechnie prowadzonym pracom polowym. W drugiej i trzeciej dekadzie kwietnia na obszarze całego kraju żyto i pszenżyto ozime, a także pszenica ozima i trawy łąkowe weszły w fazę strzelania w źdźbło. W pierwszej połowie kwietnia prowadzono rozpoczęte w marcu siewy zbóż jarych. W drugiej i trzeciej dekadzie miesiąca powszechnie sadzono ziemniaki, wykonywano siew buraków cukrowych oraz rozpoczęto siew kukurydzy uprawianej na zielonkę i na ziarno. W drugiej dekadzie miesiąca na plantacjach rzepaku ozimego rozpoczęło się wykształcanie pąków kwiatowych, a pod koniec miesiąca rozpoczęło się jego kwitnienie.

Tabl. 1. Temperatura powietrza i opady w okresie od jesieni 2013 r. do lata 2014 r.

Wyszczególnienie	Średnia krajowa temperatura powietrza		Średnie krajowe sumy opadów	
	°C	odchylenie od normy ^{a)}	mm	% normy ^{a)}
JESIEŃ ^{b)} 2013				
Wrzesień	12,1	-0,8	85,5	151,8
Październik	10,2	1,9	22,1	48,9
Listopad	5,2	2,2	45,2	111,2
ZIMA ^{b)} 2013/2014				
Grudzień	2,4	2,5	24,0	56,7
Styczeń	-1,5	0,3	39,4	130,5
Luty	2,8	3,7	13,8	51,4
WIOSNA ^{b)} 2014				
Marzec	6,3	3,6	41,3	122,5
Kwiecień	10,0	2,5	40,3	100,1
Maj	13,3	0,3	107,3	180,4
LATO ^{b)} 2014				
Czerwiec	15,7	0,0	64,4	84,3
Lipiec	20,5	3,0	87,2	101,1
Sierpień	17,4	0,2	84,5	122,1
JESIEŃ ^{b)} 2014				
Wrzesień	14,7	1,8	52,1	92,0
Październik	10,0	1,7	32,5	74,3
Listopad	5,4	2,4	18,9	46,8

a) jako normę IMiGW przyjmuje od 2002 r. średnie z lat 1971-2000

b) średnie miesięczne /obliczenia GUS na podstawie danych IMiGW/.

W wyniku ochłodzenia występującego w pierwszej i drugiej dekadzie maja, tempo wzrostu i rozwoju roślin uległo przejściowemu spowolnieniu. Występujące w trzeciej dekadzie maja ciepłe dni przyczyniły się do znacznego przyspieszenia tempa wzrostu i rozwoju roślin. Notowane w ciągu miesiąca opady deszczu, miejscami intensywne i ulewne, spowodowały w wielu rejonach kraju (głównie w części południowej i południowo-wschodniej) nadmierne uwilgotnienie gleby i podtopienia, utrudniały też wykonywanie prac polowych.

Ciepłe dni w pierwszej i drugiej dekadzie czerwca sprzyjały wzrostowi i rozwojowi roślin, a notowane w trzeciej dekadzie miesiąca ochłodzenie przyczyniło się do przejściowego spowolnienia tempa ich wzrostu i rozwoju. Notowane w ciągu miesiąca opady deszczu, miejscami dość obfite, również o charakterze burzowym, spowodowały dobre uwilgotnienie gleby, jednak lokalnie spowodowały wylegnięcie łąnów zbóż.

W lipcu, w całym kraju trwało dojrzewanie rzepaku i rzepiku oraz zbóż ozimych i jarych, a warunki pogodowe były na ogół korzystne dla wzrostu i rozwoju roślin. W trzeciej dekadzie lipca rozpoczęto żniwa zbóż ozimych i jarych. Żniwa prowadzono w sprzyjających warunkach pogodowych, a zebrane ziarno zbóż było suche i na ogół dobrej jakości. Pomimo dużego spiętrzenia prac żniwnych (równocześnie przeprowadzano zbiór rzepaku oraz zbóż ozimych i jarych), żniwa przebiegały sprawnie i pod koniec sierpnia zostały zakończone.

Ciepła, słoneczna i na ogół bezdeszczowa pogoda w większości dni września stwarzała dobre warunki dla wykonywania wszelkich prac polowych, a zwłaszcza zbioru upraw roślin okopowych i pastewnych. W pierwszej połowie września zakończono zbiór kolejnego pokosu traw łąkowych i wieloletnich roślin motylkowych oraz lokalnie przystąpiono do zbioru buraków cukrowych. W ciągu miesiąca kontynuowano rozpoczęte w sierpniu wykopki ziemniaków. W całym kraju prowadzono zbiór kukurydzy na zielonkę, a w drugiej połowie września rozpoczęto zbiór kukurydzy na ziarno. Lokalnie pod koniec miesiąca zbierano poplony ścierniskowe. Przebieg pogody w październiku stwarzał bardzo dobre warunki do zbioru upraw okopowych i pastewnych.

PRODUKCJA GŁÓWNYCH UPRAW ROLNYCH

Zboża

Według danych z szacunku wynikowego powierzchnia uprawy **zbóż ogółem** wyniosła ok. 7,5 mln ha. W porównaniu do średniej z lat 2006-2010 powierzchnia uprawy zbóż ogółem była niższa o 827,9 tys. ha (o 10,0%).

Plony zbóż ogółem oszacowano na 42,7 dt/ha, tj. o 4,7 dt/ha (o 12,4%) więcej od uzyskanych w 2013 r., natomiast w porównaniu do średniej z lat 2006-2010 - więcej o 10,5 dt/ha (o 32,6%).

Zbiory zbóż ogółem szacuje się na ok. 31,9 mln t, tj. o blisko 3,5 mln t (o 12,3%) więcej od uzyskanych w 2013 r., a w porównaniu do średniej z lat 2006-2010 - więcej o ok. 5,2 mln t (o 19,5%).

Łączną powierzchnię **zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi** określono na blisko 6,7 mln ha, tj. o 55,4 tys. ha (o 0,8%) mniej od powierzchni ubiegłorocznej oraz o 1226,9 tys. ha (o 15,5%) mniej w porównaniu do średniej z lat 2006-2010.

Plony zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi szacuje się na 40,8 dt/ha, tj. o 4,9 dt/ha (o 13,6%) więcej od uzyskanych w roku ubiegłym oraz o 9,4 dt/ha (o 29,9%) więcej od średniej z lat 2006-2010.

Ocenia się, że wszystkie gatunki zbóż z wyjątkiem pozostałych zbożowych (plony tych roślin były niższe o 1,9%) plonowały w bieżącym roku znacznie wyżej w porównaniu do roku ubiegłego. W porównaniu do średnich plonów z lat 2006-2010 plony wszystkich gatunków zbóż były wyższe z wyjątkiem prosa, gdzie odnotowano spadek plonowania (o 8,3%).

Tabl. 2. Powierzchnia zasiewów, plony i zbiory zbóż

Wyszczególnienie	2006 - 2010 ^{a)}	2013	2014 ^{b)}	
	w liczbach bezwzględnych			2013=100
Ogółem				
Powierzchnia w mln ha	8,3	7,5	7,5	100,0
Plony z 1 ha w dt	32,2	38,0	42,7	112,4
Zbiory w mln t	26,7	28,5	31,9	112,3
w tym zboża podstawowe z mieszankami zbożowymi				
Powierzchnia w mln ha	7,9	6,7	6,7	99,2
Plony z 1 ha w dt	31,4	35,9	40,8	113,6
Zbiory w mln t	24,9	24,2	27,3	112,6

a) Przeciętne roczne. b) Dane nieostateczne.

Zbiory zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi oszacowano na 27,3 mln t, tj. o blisko 3,1 mln t (o 12,6%) więcej od ubiegłorocznych i więcej w porównaniu do średniej z lat 2006-2010 o ponad 2,4 mln t (o 9,6%).

Tabl. 3. Struktura zasiewów zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi

Wyszczególnienie	2006 - 2010 ^{a)}	2013	2014 ^{b)}
	w %		
Zboża podstawowe z mieszankami zbożowymi	100,0	100,0	100,0
z tego:			
Pszenica ozima	23,7	27,8	29,8
Pszenica jara	4,2	3,9	5,1
Żyto	16,4	17,2	13,2
Jęczmień ozimy	2,5	3,2	3,3
Jęczmień jary	12,1	9,0	8,8
Owies	7,0	6,4	7,1
Pszennyto ozime	15,1	15,6	16,3
Pszennyto jare	1,5	1,8	3,2
Mieszanki zbożowe ozime	1,0	2,2	1,9
Mieszanki zbożowe jare	16,5	12,9	11,3

a) Przeciętne roczne. b) Dane nieostateczne.

Zboża intensywne (pszenicę, jęczmień i pszenżyto) zasiano na powierzchni blisko 4,5 mln ha, tj. większej w porównaniu do powierzchni ubiegłorocznej o 319,0 tys. ha

(o 7,7%). Udział powierzchni zbóż intensywnych w grupie zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi wyniósł 66,5%, o 5,3 pkt proc. więcej od roku ubiegłego.

W grupie zbóż intensywnych w porównaniu do 2013 r. zmniejszyła się jedynie powierzchnia uprawy jęczmienia jarego – o około 17,8 tys. ha (o 2,9%), natomiast zwiększyła się powierzchnia zasiewów: pszenicy ozimej – o 129,1 tys. ha (o 6,9 %), pszenicy jarej – o około 72,4 tys. ha (o 26,8%), pszenżyta ozimego – o 41,2 tys. ha (o 3,9%), pszenżyta jarego – o 88,0 tys. ha (o 70,2%) oraz jęczmienia ozimego – o 6,0 tys. ha (o 2,8%). Przy wyższej powierzchni uprawy zbóż intensywnych i wyższych plonach tych zbóż, ocenionych na 45,3 dt/ha, tj. o 4,9 dt/ha (o 12,1%) wyższych od ubiegłorocznych, zbiory szacuje się na ok. 20,2 mln t, tj. o blisko 3,5 mln t (o 20,8%) więcej od uzyskanych w 2013 roku.

Zbóż ekstensywnych (żyta, owsa i mieszanek zbożowych) zasiano ponad 2,2 mln ha, tj. mniej o 374,4 tys. ha - o 14,3% w porównaniu do powierzchni w 2013 r., a ich udział w grupie zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi wyniósł 33,5%, tj. o 5,3 pkt proc. mniej niż w roku ubiegłym.

W grupie zbóż ekstensywnych zmniejszyła się powierzchnia uprawy żyta o 287,6 tys. ha (o 24,5%), mieszanek zbożowych jarych – o 109,0 tys. ha (o 12,6%) oraz mieszanek zbożowych ozimych o 22,6 tys. ha (o 15,4%), natomiast zwiększyła się powierzchnia uprawy owsa – o 44,7 tys. ha (o 10,3%). Przy zmniejszonej powierzchni uprawy zbóż ekstensywnych i wyższych plonach wyszacowanych na 31,9 dt/ha, tj. wyższych od uzyskanych w roku ubiegłym o 3,0 dt/ha (o 10,4%), ocenia się, że uzyskane zbiory są niższe od ubiegłorocznych o około 0,4 mln t (o 5,3%) i wynoszą ok. 7,2 mln t.

W grupie zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi w porównaniu do 2013 r. zmniejszyła się o 133,8 tys. ha (o 3,0%) powierzchnia uprawy **zbóż ozimych** i wyniosła ponad 4,3 mln ha.

Tabl. 4. Plony zbóż ozimych

Wyszczególnienie	2006 - 2010 ^{a)}	2013	2014 ^{b)}	
	z 1 ha w dt			2013=100
Pszenica	41,4	45,9	51,5	112,2
Żyto	24,3	28,6	31,5	110,1
Jęczmień	39,2	40,9	46,7	114,2
Pszenżyto	33,5	37,0	41,3	111,6
Mieszanki zbożowe	29,9	33,0	35,1	106,4

a) Przeciętne roczne. b) Dane nieostateczne.

Ocenia się, że plony **zbóż ozimych** wyniosły 44,1 dt/ha i były wyższe od ubiegłorocznych o 5,5 dt/ha (o 14,2%). Najwyższe plony zbóż ozimych, powyżej 50,0 dt/ha, osiągnięto w województwach: opolskim (61,7 dt/ha), zachodniopomorskim (55,3 dt/ha)

i dolnośląskim (52,4 dt/ha), zaś najniższe plony zbóż ozimych poniżej 35,0 dt/ha uzyskano w województwach: podlaskim (32,5 dt/ha), mazowieckim (33,3 dt/ha) i świętokrzyskim (34,5) dt/ha.

Łączne zbiory zbóż ozimych szacuje się na około 19,1 mln t, tj. o blisko 1,9 mln t (o 11,0%) więcej od ubiegłorocznych, w tym zbiory:

- ✓ pszenicy ozimej na blisko 10,3 mln t, tj. o ponad 1,7 mln t (o 20,1%) więcej niż w 2013 r.;
- ✓ żyta na około 2,8 mln t, tj. o blisko 0,6 mln t (o 17,0%) mniej niż w roku ubiegłym;
- ✓ pszenżyta ozimego na ponad 4,5 mln t, tj. o ok. 0,6 mln t (o 16,1%) więcej niż w 2013 r.;
- ✓ jęczmienia ozimego na ponad 1,0 mln t, tj. o około 0,2 mln t (o 17,6%) więcej niż w 2013 r.;
- ✓ mieszanek zbożowych ozimych na ponad 0,4 mln t, tj. o 48,4 tys. t (o 10,0%) mniej niż w 2013 r.

Najwyższą produkcję ziarna zbóż ozimych, powyżej 1,7 mln t osiągnęły województwa: wielkopolskie, dolnośląskie, lubelskie i kujawsko-pomorskie, natomiast najmniejszą, poniżej 0,5 mln t, odnotowano w województwach: małopolskim, świętokrzyskim i podkarpackim.

Powierzchnia **zbóż jarych** w porównaniu do zasiewów ubiegłorocznych zwiększyła się o ok. 78,4 tys. ha (o 3,4%) i wyniosła ok. 2,4 mln ha.

Plony **zbóż jarych** ocenia się na 34,8 dt/ha, tj. o 4,0 dt/ha (o 13,0%) więcej od uzyskanych w roku ubiegłym. Najwyższe plony zbóż jarych, powyżej 38,0 dt/ha uzyskano w województwach: opolskim (45,5 dt/ha), dolnośląskim (39,9 dt/ha), zachodniopomorskim (39,6 dt/ha) i wielkopolskim (38,6 dt/ha), natomiast najniższe - poniżej 32,0 dt/ha w województwach: mazowieckim (30,3 dt/ha), podlaskim (30,4 dt/ha), świętokrzyskim (31,4 dt/ha) i podkarpackim (31,6 dt/ha).

Tabl. 5. Plony zbóż jarych

Wyszczególnienie	2006 - 2010 ^{a)}	2013	2014 ^{b)}	
	z 1 ha w dt			2013=100
Pszenica	30,1	34,0	39,3	115,6
Jęczmień	29,8	34,0	38,2	112,4
Owies	24,1	27,4	30,5	111,3
Pszenżyto	26,1	30,8	34,4	111,7
Mieszanki zbożowe	26,5	29,3	32,9	112,3

a) Przeciętne roczne. b) Dane nieostateczne.

Zbiory zbóż jarych łącznie szacuje się na około 8,3 mln t, tj. o ok. 1,2 mln t (o 16,6%) więcej od uzyskanych w roku ubiegłym, w tym zbiory:

- ✓ pszenicy jarej na ponad 1,3 mln t, tj. o około 0,4 mln t (o 46,3%) więcej niż w 2013 r.;
- ✓ jęczmienia jarego na ponad 2,2 mln t, tj. o blisko 0,2 mln t (o 9,1%) więcej od zbiorów ubiegłorocznych;
- ✓ owsa na blisko 1,5 mln t, tj. o około 0,3 mln t (o 22,6%) więcej niż w 2013 r.;
- ✓ pszenżyta jarego na ponad 0,7 mln t, tj. o ponad 0,3 mln t (o 89,9%) więcej niż w 2013 r.;
- ✓ mieszanek zbożowych jarych na niespełna 2,5 mln t, tj. o około 0,1 mln t (o 2,0%) mniej niż w roku ubiegłym.

Najwyższe zbiory zbóż jarych, powyżej 1,1 mln t uzyskały województwa: wielkopolskie (1128,3 tys. t) i lubelskie (1100,7 tys. t), natomiast najniższe - poniżej 0,2 mln t uzyskano w województwie lubuskim (137,6 tys. t).

Na podstawie przeprowadzonego w bieżącym roku czerwcowego badania rolniczego zanotowano, że znacznie zwiększyła się powierzchnia uprawy kukurydzy na ziarno, którą wyszacowano na 678,2 tys. ha. W porównaniu do roku ubiegłego zanotowano zwiększenie powierzchni jej uprawy o 63,8 tys. ha, tj. o 10,4%. Przy plonach ziarna kukurydzy wyszacowanych na 65,9 dt/ha, a więc jedynie o 0,1 dt/ha (o 0,2%) wyższych od ubiegłorocznych, zbiory ziarna kukurydzy wyniosły blisko 4,5 mln t, tj. o ponad 0,4 mln t (o 10,6%) więcej od uzyskanych w roku ubiegłym.

Rzepak i rzepik

Siewy rzepaku ozimego rozpoczęto w połowie sierpnia 2013, a zakończono na początku września. Większość plantacji zasiano w optymalnych terminach agrotechnicznych. Notowane we wrześniu częste opady deszczu, przyczyniły się do dobrego uwilgotnienia gleby, co sprzyjało kiełkowaniu ziarna, wschodom, wzrostowi i rozwojowi roślin rzepaku. Ciepła pogoda w listopadzie z okresami dobowych wahań temperatury powietrza korzystnie wpłynęły na hartowanie roślin. Rzepak ozimy jesienią 2013 r., przed wejściem w stan zimowego spoczynku był dobrze wyrosnięty i rozkrzewiony. W okresie od grudnia 2013 do końca lutego 2014 warunki pogodowe nie stwarzały większych zagrożeń dla zimujących roślin rzepaku. Występujące okresowo w miesiącach zimowych spadki temperatury powietrza przy powierzchni gruntu dochodzące nawet do -25°C , nie spowodowały wymarznienia roślin. Ruszenie wegetacji rzepaku nastąpiło na początku marca, a więc o 3-4 tygodnie wcześniej niż przed rokiem. Wegetacja roślin w kolejnych miesiącach przebiegała na ogół bez większych

zakłóceń. Występujące w maju i czerwcu częste opady deszczu przyczyniły się do dobrego uwilgotnienia gleby, z wyłączeniem rejonów, gdzie burze w połączeniu z ulewnym deszczem doprowadziły do nadmiaru wilgoci w glebie. Żniwa rzepaku rozpoczęto pod koniec pierwszej połowy lipca bieżącego roku, a zakończono w połowie sierpnia. Przebiegały one na ogół bez zakłóceń, podczas suchej i słonecznej pogody.

Powierzchnia uprawy rzepaku i rzepiku (ozimego i jarego łącznie) wyniosła w bieżącym roku 941,6 tys. ha i była większa zarówno od ubiegłorocznej o około 20,9 tys. ha (o 2,3%) jak i od średniej z lat 2006-2010 o 152,1 tys. ha (o 19,3%). Zasiwy rzepaku i rzepiku jarego stanowiły około 9,8% ogólnej powierzchni uprawy rzepaku i rzepiku (w roku 2013 – 2,2%).

Uzyskane w tym roku plony rzepaku i rzepiku wyszacowano na 34,3 dt/ha, a więc były one o 5,2 dt/ha (o 17,9%) wyższe od ubiegłorocznych i o 7,4 dt/ha (o 27,5%) wyższe od średniej z lat 2006-2010. Zbiory rzepaku i rzepiku szacuje się na ponad 3,2 mln t, tj. o ponad 0,5 mln t, (o 20,5%) więcej od uzyskanych w roku ubiegłym oraz o ponad 1,1 mln t, tj. o 52,0% więcej od średniej z lat 2006-2010.

Tabl. 6. Produkcja rzepaku i rzepiku

Wyszczególnienie	2006 - 2010 ^{a)}	2013	2014 ^{b)}	
	w liczbach bezwzględnych			2013=100
Powierzchnia w tys. ha	789,6	920,7	941,6	102,3
Plony z 1 ha w dt	26,9	29,1	34,3	117,9
Zbiory w tys. t	2122,5	2677,7	3226,4	120,5

a) Przeciętne roczne. b) Dane nieostateczne.

Wyższe od ubiegłorocznych zbiory rzepaku i rzepiku odnotowano we wszystkich województwach, z wyjątkiem opolskiego, przy czym w 10 województwach wzrost zbiorów był wynikiem uzyskania wyższych plonów i wzrostu powierzchni uprawy. W 5 województwach wzrost zbiorów nastąpił w wyniku wyższego plonowania, pomimo zmniejszenia powierzchni uprawy.

Największe zbiory rzepaku i rzepiku, powyżej 400,0 tys. ton, uzyskano w województwach: dolnośląskim (431,1 tys. t), wielkopolskim (422,9 tys. t), zachodniopomorskim (416,6 tys. t) i kujawsko-pomorskim (400,4 tys. t), natomiast najmniejsze, poniżej 26,0 tys. ton odnotowano w województwach: świętokrzyskim (25,3 tys. t) i małopolskim (25,5 tys. t).

Ziemniaki

Sadzenie ziemniaków przeznaczonych na wczesny zbiór rozpoczęto w marcu bieżącego roku. Większość plantacji (przeznaczonych na późniejszy zbiór) zostało zasadzonych w drugiej i trzeciej dekadzie kwietnia, podczas ciepłej i słonecznej pogody. Występujące w maju ochłodzenie wydłużyło okres wschodów ziemniaka, a lokalnie obfite opady deszczu spowodowały nadmierne uwilgotnienie gleby i podtopienia plantacji. Właściwa pielęgnacja plantacji roślin była w tym czasie utrudniona. Warunki pogodowe w czerwcu i w pierwszej połowie lipca (zbliżone do optymalnych), były bardzo korzystne dla plonowania tego gatunku. Wysokie temperatury powietrza oraz dobre uwilgotnienie gleby sprzyjały zawiązywaniu bulw oraz intensywnemu wzrostowi i rozwojowi roślin. W okresie lipca i sierpnia w wielu rejonach kraju wystąpił brak opadów (głównie w północnej części kraju). W końcu sierpnia i we wrześniu warunki wegetacji ziemniaka znacznie poprawiły się, co sprzyjało plonowaniu odmian średnio-późnych i późnych. Niewielkie były uszkodzenia plantacji przez zarazę ziemniaka, niski był również poziom uszkodzeń roślin przez stonkę ziemniaczaną. Wykopki ziemniaków rozpoczęto w sierpniu, a zakończono w drugiej dekadzie października. Dobrej jakości bulwy zbierano w sprzyjających warunkach pogodowych. Pomimo występowania regionalnie zróżnicowanych warunków pogodowych w okresie wegetacji ziemniaków, przeprowadzone w bieżącym roku badanie plonów ziemniaka oraz szacunki rzeczoznawców terenowych i centralnych GUS wykazały, że plonowanie tego gatunku jest rekordowo wysokie.

Powierzchnia uprawy ziemniaków w bieżącym roku wyniosła około 0,3 mln ha i była mniejsza od ubiegłorocznej o 60,1 tys. ha (o 17,8%) oraz mniejsza o 247,9 tys. ha (o 47,2%) od średniej z lat 2006-2010.

Tabl. 7. Produkcja ziemniaków (łącznie z produkcją w ogrodach przydomowych)

Wyszczególnienie	2006 - 2010 ^{a)}	2013	2014 ^{b)}	
	w liczbach bezwzględnych			2013=100
Powierzchnia w mln ha	0,5	0,3	0,3	82,2
Plony z 1 ha w dt	188	211	278	131,8
Zbiory w mln t	9,9	7,1	7,7	108,1

a) Przeciętne roczne. b) Dane nieostateczne.

Plony ziemniaków wyniosły 278 dt/ha i w porównaniu do roku ubiegłego zwiększyły się o 67 dt/ha (o 31,8%), a w porównaniu do średniej z lat 2006-2010 tegoroczne plony ziemniaków były wyższe o 90 dt/ha (o 47,9%). Najwyższe plony – 300 dt/ha i powyżej

uzyskano w województwach: opolskim (376 dt/ha), lubuskim (313 dt/ha), zachodniopomorskim (309 dt/ha) i śląskim (300 dt/ha), a najniższe – 250 dt/ha i poniżej odnotowano w województwach: podlaskim (224 dt/ha), mazowieckim (246 dt/ha) i małopolskim (250 dt/ha).

Zbiory ziemniaków (łącznie ze zbiorami w ogrodach przydomowych) w bieżącym roku wyniosły blisko 7,7 mln t i były wyższe o 0,6 mln t (o 8,1%) od ubiegłorocznych i o 2,2 mln t (o 22,2%) od średnich zbiorów z lat 2006-2010.

Buraki cukrowe

Z uwagi na wczesną wiosnę siewy buraków cukrowych rozpoczęto już w drugiej dekadzie marca, ale powszechnie prowadzono w pierwszej połowie kwietnia. Wschody roślin były na ogół wyrównane. W wielu rejonach kraju majowe opady deszczu spowodowały nadmierne uwilgotnienie gleby, co utrudniało chemiczne zwalczanie chwastów oraz zastosowanie prawidłowego nawożenia i ochronę roślin przed chorobami. Późniejsza poprawa pogody spowodowała intensywny wzrost buraka cukrowego. Wysokie temperatury powietrza i nierównomierny rozkład opadów w lipcu i w sierpniu spowodowały w wielu rejonach kraju (głównie w północnych województwach) zahamowanie wzrostu i rozwoju roślin, jednak kolejne miesiące sprzyjały intensywnemu wzrostowi buraków i gromadzeniu cukru w korzeniach. Korzystne warunki wegetacji buraków cukrowych we wrześniu, październiku i listopadzie pozwoliły na uzyskanie rekordowo wysokich plonów i zbiorów buraków. Kampania cukrownicza przebiegała bez zakłóceń w planowanych terminach – słoneczna i ciepła jesień pozwoliła na dokonanie zbioru korzeni buraków cukrowych dobrej jakości.

Według wynikowego szacunku powierzchnia uprawy buraków cukrowych wyniosła 191,3 tys. ha i była niższa od ubiegłorocznej o 2,4 tys. ha, tj. o 1,2% i o 29,4 tys. ha (o 13,3%) niższa od średniej z lat 2006-2010.

Plony buraków cukrowych w bieżącym roku szacuje się na 603 dt/ha, tj. o 23 dt/ha (o 4,0%) więcej od plonów uzyskanych w roku ubiegłym i więcej o 116 dt/ha (o 23,8%) od średniej z lat 2006-2010.

Najwyższe plony, przekraczające 620 dt/ha, wyszacowano w województwach: opolskim (699 dt/ha), śląskim (630 dt/ha), zachodniopomorskim (624 dt/ha) i lubelskim (621 dt/ha), a najniższe, poniżej 560 dt/ha, w województwach warmińsko-mazurskim (510 dt/ha) i podkarpackim (553 dt/ha).

Tabl. 8. Produkcja buraków cukrowych

Wyszczególnienie	2006 - 2010 ^{a)}	2013	2014 ^{b)}	
	w liczbach bezwzględnych			2013=100
Powierzchnia w tys. ha	220,7	193,7	191,3	98,8
Plony z 1 ha w dt	487	580	603	104,0
Zbiory w mln t	10,7	11,2	11,5	102,7

a) Przeciętne roczne b) Dane nieostateczne.

Zbiory buraków cukrowych w bieżącym roku określa się na ponad 11,5 mln t, tj. o ok. 0,3 mln t (o 2,7%) więcej od zbiorów uzyskanych w roku ubiegłym i o ok. 0,8 mln t (o 7,4 %) więcej od średniej z lat 2006-2010.

Największą produkcję buraków cukrowych powyżej 2,0 mln t odnotowano w województwach: wielkopolskim (ok. 2,5 mln t) oraz lubelskim i kujawsko-pomorskim (po ok. 2,1 mln t), zaś najmniejszą poniżej 100,0 tys. t w województwach podlaskim (5,1 tys. t) i małopolskim (71,1 tys. t).

Siano łąkowe

Stan trwałych użytków zielonych po zimie był dobry. Bardzo wczesnie rozpoczęta wiosenna wegetacja roślin przebiegała bez zakłóceń, lecz nie dynamicznie. Zaopatrzenie roślinności łąkowej w wodę pod zbiory pierwszego pokosu było dobre, a szczególnie korzystny wpływ na wielkość jego plonu miały majowe opady deszczu, gdy roślinność łąkowa znajdowała się w fazie strzelania w źdźbło i kłoszenia. Do zbioru pierwszego pokosu siana łąkowego przystąpiono miejscami w trzeciej dekadzie maja. Pogorszenie pogody na skutek częstych i miejscami obfitych opadów deszczu sprawiło, że zbiór traw pierwszego pokosu przedłużył się do połowy czerwca, a lokalnie nawet dłużej. Warunki odrostu roślinności łąkowej po zbiorze pierwszego pokosu były na ogół dobre, chociaż regionalnie zróżnicowane. Zbyt mała ilość opadów w lipcu w północnej części kraju oraz bardzo wysokie temperatury powietrza nie sprzyjały intensywnemu wzrostowi roślinności łąkowej. Rejonami obserwowano również, że drugi pokos na znacznych powierzchniach łąk trwałych wypasano (zwłaszcza na terenach wyżej położonych), ze względu na słabsze odrastanie runi na pastwiskach. Warunki do sprzętu i suszenia drugiego pokosu siana były dobre. Po sprzęcie drugiego pokosu, warunki dla wzrostu roślinności łąkowej były na ogół korzystne, chociaż lokalnie (głównie w centralnej części kraju) obserwowano okresowe niedobory wilgoci w glebie. Ciepła i słoneczna pogoda sprzyjały plonowaniu łąk w trzecim pokosie. W wielu gospodarstwach rolnych trzeci pokos z łąk trwałych został w większości przeznaczony na

spasanie przez zwierzęta. W dalszym ciągu czynnikiem ograniczającym plonowanie z użytków zielonych jest ich niskie nawożenie, które wpływa także na pogorszenie składu gatunkowego traw na trwałych użytkach zielonych.

Powierzchnia łąk trwałych w gospodarstwach rolnych wyniosła ponad 2,6 mln ha i w porównaniu do 2013 r. zwiększyła się o 2,7%. Plony z łąk trwałych (łącznie trzech pokosów) wyniosły 52,1 dt/ha i były wyższe od ubiegłorocznych o 1,3 dt/ha (o 2,6%).

Produkcja siana z łąk trwałych łącznie z trzech pokosów wyniosła ponad 13,7 mln t i była wyższa od produkcji z 2013 r. o około 5,3%.

WARUNKI AGROMETEOROLOGICZNE DLA UPRAW OGRODNICZYCH

Przezimowanie roślin sadowniczych w okresie zimy 2013/2014 było na ogół dobre, w skali całego kraju nie odnotowano znaczących uszkodzeń (niewielkie uszkodzenia mrozowe zanotowano jedynie lokalnie). Łagodna zima przyczyniła się natomiast do wzrostu populacji szkodników. Wiosenne wznowienie wegetacji nastąpiło wyjątkowo wcześnie. Kwitnienie drzew owocowych było przyspieszone (w niektórych rejonach nawet o 3 - 4 tygodnie w porównaniu do przeciętnego terminu). Drzewa owocowe kwitły przeważnie obficie, jedynie w gruszach zaobserwowano słabsze kwitnienie w stosunku do roku poprzedniego. Na niektórych plantacjach warunki nie sprzyjały oblotowi pszczoł. Wczesnowiosenna wegetacja drzew przebiegała jednak na ogół bez zakłóceń, a tylko w niektórych częściach kraju zanotowano początkowo brak dostatecznej ilości wody, natomiast w innych nadmiar opadów. W drugiej dekadzie kwietnia lokalnie wystąpiły przymrozki. Kolejna fala wiosennych przymrozków, obejmująca swoim zasięgiem większą część kraju, wystąpiła na początku maja. Na niektórych plantacjach drzew owocowych odnotowano istotne straty przymrozkowe (szczególnie w brzoskwiniach, morelach, czereśniach i wiśniach, a także w orzechach włoskich). Znaczące straty z powodu wiosennych przymrozków odnotowano także na niektórych plantacjach krzewów owocowych (szczególnie porzeczek, borówki wysokiej i winorośli). Wielkość strat była zależna od położenia plantacji oraz odmiany. W jabłoniach największe straty przymrozkowe zaobserwowano wśród odmian Jonagold, Lobo, Gala i Gloster. W drugiej dekadzie maja obfite opady deszczu skutkowały w wielu rejonach podtopieniami oraz zalaniem upraw. Deszczowa pogoda utrudniała walkę z chorobami i szkodnikami upraw sadowniczych. W większości sadów niechronionych oraz upraw przydomowych zanotowano bardzo duże nasilenie parcha. Od czerwca warunki agrometeorologiczne poprawiły się i na ogół

sprzyjały dalszej wegetacji roślin sadowniczych. Opad czerwcowy przerzedził zawiązki w takim stopniu, który pozwolił na znaczne zwiększanie masy owoców. Korzystne warunki ich wzrostu utrzymywały się przez całe lato i jesień, sprzyjały szczególnie dobremu dorastaniu i wybarwianiu owoców zbieranych jesienią. Czynnikiem ograniczającym nieco dorastanie owoców był brak dostatecznej ilości wilgoci w glebie występujący w niektórych rejonach kraju na przełomie września i października. Mimo tego, na większości plantacji owoce dorastały bardzo dobrze (jabłka, gruszki) i często problemem było raczej ich przerośnięcie, obniżające znacznie wartość przechowalniczą.

Plantacje truskawek przezimowały w większości dobrze. Niewielkie uszkodzenia mrozowe zanotowano jedynie lokalnie, w miejscach gdzie wystąpiły ujemne temperatury powietrza przy braku okrywy śnieżnej (szczególnie na nieosłoniętych stokach, gdzie plantacje narażone były na działanie mroźnych wiatrów). Na ogół jednak okrywa śnieżna zabezpieczała rośliny przed działaniem mrozu. Truskawki przeważnie kwitły obficie i dobrze zawiązały owoce. Warunki podczas owocowania truskawek w bieżącym roku były także dobre - odpowiednia temperatura i dostateczna ilość opadów.

Ze względu na bardzo wczesną wiosnę, siewy warzyw gruntowych w sezonie 2014 r. na przeważającym obszarze kraju rozpoczęły się wyjątkowo wcześnie (w wielu rejonach już w pierwszej połowie marca). Sytuacja agrometeorologiczna podczas siewów i wschodów warzyw była na ogół korzystna, a tylko w niektórych rejonach wystąpiły niesprzyjające warunki dla wczesnego rozwoju roślin. Przeważnie jednak wzrost roślin był wyrównany i do około połowy kwietnia wegetacja przebiegała w większości bez zakłóceń. Później nastąpiło znaczne zróżnicowanie warunków agrometeorologicznych w poszczególnych rejonach kraju. Na niektórych plantacjach zanotowano negatywny wpływ przymrozków na rozwój warzyw wczesnych. Majowe chłody spowodowały także opóźnienie w wysiewie niektórych warzyw ciepłolubnych, ponadto część plantacji została podtopiona lub zalana w wyniku obfitych opadów deszczu i powodzi, które w drugiej połowie maja dotknęły część kraju. Od czerwca pogoda zdecydowanie poprawiła się, a warunki wegetacji warzyw gruntowych były bardzo korzystne. Ciepło i dostateczna ilość wilgoci w glebie zapewniły doskonale warunki dla plonowania warzyw, zarówno odmian wcześniejszych, jak i późniejszych. Jesienna aura sprzyjała szczególnie dobremu plonowaniu warzyw kapustnych, korzeniowych i cebuli.

PRODUKCJA GŁÓWNYCH UPRAW OGRODNICZYCH

Warzywa gruntowe

Według nieostatecznych danych wynikowych tegoroczna powierzchnia uprawy warzyw gruntowych była zdecydowanie wyższa od bardzo niskiego areálu ich uprawy w 2013 r. Do oszacowania zbiorów warzyw gruntowych wzięto pod uwagę wszystkie plantacje oraz uprawy w ogrodach przydomowych.

Zbiory **warzyw gruntowych** z całego areálu ich uprawy, wyniosły 4614 tys. t, tj. o 15,2% więcej od produkcji roku ubiegłego i były także nieco wyższe od średniej produkcji z lat 2006 - 2010. Największy wzrost zbiorów oszacowano dla warzyw z grupy „pozostałe” ze względu na rosnącą popularność uprawy wielu gatunków należących do tej grupy. Spośród podstawowych gatunków, znaczący wzrost produkcji zanotowano dla tych, które w poprzednim sezonie dały niezbyt wysokie zbiory, tj. dla: buraków ćwikłowych, warzyw kapustnych oraz dla cebuli. Najmniejszy wzrost produkcji, odnotowano natomiast dla pomidorów, które w 2013 r. plonowały bardzo wysoko. Zwiększenie produkcji większości gatunków warzyw gruntowych w 2014 r. było przede wszystkim wynikiem wzrostu areálu ich uprawy w porównaniu do roku ubiegłego. Na wysokość produkcji wpłynęły także dobre warunki agrometeorologiczne podczas wegetacji, szczególnie w późniejszym jej okresie. Warunki sprzyjały zwłaszcza plonowaniu warzyw kapustnych.

Tabl. 9. Zbiory warzyw gruntowych

Wyszczególnienie	2006 - 2010 ^{a)}	2013	2014 ^{b)}	
	w tys. t			2013=100
Ogółem	4565	4004	4614	115,2
kapusta	1195	975	1149	117,8
kalafior	220	210	247	117,5
cebula	649	551	636	115,4
marchew jadalna	853	743	822	110,8
buraki ćwikłowe	336	298	354	118,7
ogórki	269	254	272	107,2
pomidory	254	270	274	101,4
pozostałe ^{c)}	787	703	860	122,4

a) Przeciętne roczne. b) Dane nieostateczne. c) Pietruszka, pory, selery, rzodkiewka, sałata, rabarbar, szparagi, koper i inne.

Szacuje się, że łączna produkcja kapusty w 2014 r. wyniosła ponad 1,1 mln t, tj. o 17,8% więcej niż w roku ubiegłym. Zwiększenie zbiorów kapusty w bieżącym roku było przede wszystkim wynikiem znacznego wzrostu areálu jej uprawy, ale także dobrego plonowania.

Zbiory **kalafiorów** wyniosły 247 tys. t i były o 17,5% wyższe niż w roku 2013. Zdecydowały o tym wyjątkowo wysokie plony tego gatunku oraz podobnie jak w przypadku kapusty, zwiększenie areału uprawy.

Produkcję **cebuli** w bieżącym roku ocenia się na ok. 636 tys. t, tj. o 15,4% więcej w porównaniu do zbiorów roku ubiegłego. Warunki agrometeorologiczne podczas całego okresu wegetacji sprzyjały także dobremu plonowaniu cebuli.

W bieżącym sezonie warunki dla plonowania **warzyw korzeniowych** były również korzystne (szczególnie jesienią sprzyjały przyrostowi masy korzeni i wzrostowi plonowania). Produkcja marchwi jadalnej w bieżącym roku została oszacowana na 822 tys. t (o 10,8% więcej od uzyskanej w 2013 r.), natomiast produkcja buraków ćwikłowych na 354 tys. t (o 18,7% więcej).

Warunki agrometeorologiczne dla warzyw ciepłolubnych były zróżnicowane. W przypadku **pomidorów** zanotowano występowanie chorób grzybowych, co spowodowało obniżenie potencjalnych plonów. Tegoroczna produkcja pomidorów wyniosła 274 tys. t i była tylko nieznacznie wyższa od produkcji roku ubiegłego. Warunki wegetacji dla **ogórków** były bardziej sprzyjające i pozwoliły osiągnąć zbiory w wysokości 272 tys. t (o 7,2% więcej niż w roku poprzednim).

Łączne zbiory **warzyw „pozostałych”** oszacowane zostały na 860 tys. t (o 22,4% więcej od uzyskanych w roku 2013).

Owoce z drzew

Do szacunku produkcji owoców z drzew, podobnie jak w latach poprzednich, włączono powierzchnię uprawy tego gatunku z ogrodów przydomowych oraz upraw poza sadami.

W bieżącym roku odnotowano kolejny rekord produkcji **owoców z drzew**. Zbiory zostały oszacowane na 3627 tys. t, tj. o ok. 3,0% więcej od rekordowej produkcji ubiegłorocznej i o ponad 44% więcej od średnich zbiorów z lat 2006 - 2010. Na osiągnięcie tak wysokiej produkcji wpłynęły przede wszystkim tegoroczne rekordowe zbiory jabłek. Szacuje się, że produkcja **jabłek** w bieżącym roku była o 3,7% wyższa od bardzo wysokiej ubiegłorocznej i aż o blisko 50% wyższa od średniej z lat 2006- 2010. Zbiory jabłek w ostatnim sezonie ocenione zostały na ok. 3198 tys. t. O uzyskaniu rekordowej produkcji jabłek zdecydowało przede wszystkim wyjątkowo wysokie plonowanie większości odmian oraz wchodzenie w okres pełnego owocowania nowo założonych plantacji. Warunki pogodowe, szczególnie jesienią, sprzyjały bardzo dorastaniu owoców (niektóre owoce uległy

nawet przerośnięciu). Tegoroczne plonowanie jabłoni na poszczególnych plantacjach było zdecydowanie wyższe od ubiegłorocznego, lecz plon biologiczny nie został całkowicie zebrany. Kłopoty ze zbytem jablek, spowodowały zaniechanie zbioru części owoców.

W bieżącym roku w niektórych sadach, zwłaszcza niechronionych, nasilił się problem chorób (szczególnie parcha) obniżając znacznie jakość owoców.

Tabl. 10. Zbiory owoców z drzew

Wyszczególnienie	2006- 2010 ^{a)}	2013	2014 ^{b)}	
	w tys. t			2013=100
Ogółem	2515	3522	3627	103,0
jabłonie	2136	3085	3198	103,7
grusze	58	76	74	98,3
śliwy	93	102	107	104,7
wiśnie	168	188	178	94,6
czereśnie	38	48	49	102,0
pozostałe ^{c)}	21	23	21	91,3

a) Przeciętne roczne. b) Dane nieostateczne. c) Morele, brzoskwinie, orzechy włoskie.

Zbiory **gruszek** w 2014 roku wyniosły około 74 tys. t, tj. o 1,7% mniej niż w poprzednim sezonie wegetacji, lecz o ponad 27% więcej w porównaniu ze średnią z lat 2006 – 2010. Plonowanie tego gatunku w bieżącym roku było wyższe od ubiegłorocznego, lecz ograniczeniu uległa powierzchnia uprawy. Podobnie jak w przypadku jablek, warunki pogodowe, zwłaszcza jesienią, sprzyjały bardzo dorastaniu gruszek. Bardzo dobre plony dała odmiana Konferencja, lecz właśnie dla tej odmiany zanotowano szczególnie duży udział owoców przerośniętych.

Tegoroczna produkcja **śliwek** w 2014 r. została oszacowana na 107 tys. t, tj. o 4,7% więcej od zbiorów roku poprzedniego i o 15,2% w porównaniu do średniej z lat 2006 – 2010. Plony śliwek były zdecydowanie wyższe od ubiegłorocznych, zanotowano natomiast znaczne różnice w plonowaniu poszczególnych odmian śliw.

Zbiory **wiśni** w bieżącym roku wyniosły 178 tys. t i były o 5,4% niższe od ubiegłorocznych. Tegoroczna produkcja wiśni byłaby zdecydowanie wyższa, gdyby nie wystąpiły problemy ze zbytem tego gatunku owoców – niektórzy sadownicy zaniechali ich zbioru, z uwagi na niską cenę skupu.

Produkcja **czereśni** w sezonie 2014 r. wyniosła ok. 49 tys. t, tj. o 2,0% więcej od produkcji 2013 r. i o ponad 27% więcej od średniej z lat 2006 – 2010. Wzrost zbiorów był wynikiem nieco wyższego plonowania tego gatunku w porównaniu do roku poprzedniego.

Łączna produkcja **brzoskwiń, moreli i orzechów włoskich** w bieżącym roku została oszacowana na 21 tys. t, tj. o 8,7% mniej od produkcji uzyskanej w 2013 r. W porównaniu do roku ubiegłego zmniejszeniu uległy szczególnie zbiory orzechów włoskich (o 13,5%). Plonowanie orzechów włoskich zostało ograniczone z powodu przemarznięć kwiatów i zawiązków podczas wiosennych przymrozków.

Owoce z krzewów owocowych i plantacji jagodowych

Łączne zbiory owoców z **krzewów owocowych i plantacji jagodowych** wyniosły w bieżącym roku 568 tys. t i były o 6,4% niższe od ubiegłorocznych, jednak o blisko 11% wyższe od średnich zbiorów z lat 2006 - 2010. W porównaniu do roku 2013 zanotowano jedynie wzrost produkcji truskawek i malin.

Tabl. 11. Zbiory owoców z krzewów owocowych i plantacji jagodowych

Wyszczególnienie	2006 - 2010 ^{a)}	2013	2014 ^{b)}	
	w tys. t			2013=100
Ogółem	512	607	568	93,6
truskawki	184	193	200	104,0
maliny	73	121	126	104,0
porzeczki	185	198	164	82,4
agrest	15	15	13	84,2
pozostałe ^{c)}	55	80	65	82,2

a) Przeciętne roczne. b) Dane nieostateczne. c) Aronia, borówka wysoka oraz inne krzewy owocowe i plantacje jagodowe.

Do szacunku produkcji **truskawek**, podobnie jak w latach poprzednich, włączono areal uprawy tego gatunku z ogrodów przydomowych. Łączne zbiory truskawek w bieżącym roku oszacowano na ponad 200 tys. t (tj. o 4,0% więcej od zbiorów 2013 r. i o blisko 9% więcej od średnich zbiorów 2006 – 2010). Warunki podczas owocowania truskawek w bieżącym roku były na ogół dobre, odpowiednia temperatura i dostateczna ilość opadów pozwoliły osiągnąć zadowalające plony. Plonowanie truskawek odmian późnych było także zadowalające, lecz ograniczone nieco przez brak dostatecznej ilości wilgoci.

Produkcja **malin** w bieżącym roku była po raz kolejny w ciągu ostatnich lat bardzo wysoka (o 4,0% wyższa od produkcji roku poprzedniego i aż o ponad 72% od średniej produkcji z lat 2006 – 2010). W bieżącym roku zanotowano korzystne warunki wegetacji zarówno dla malin letnich, jak i jesiennych, chociaż w niektórych rejonach kraju ograniczeniem plonowania dla odmian późniejszych był brak dostatecznej ilości wilgoci. Łączna produkcja malin (letnich i jesiennych) oszacowana została na blisko 126 tys. ton.

Tegoroczne zbiory **porzeczek** ocenia się na niespełna 164 tys. t (o 17,6% mniej niż w 2013 r.), w tym produkcję porzeczek czarnych szacuje się na blisko 125 tys. t (o 19,4% mniej niż w roku ubiegłym). Należy przy tym podkreślić, że powyższy szacunek zbiorów obejmuje całą produkcję, nie tylko towarową, ale także pochodzącą z ogrodów przydomowych i upraw poza sadami. Produkcja porzeczek czarnych w bieżącym roku byłaby znacznie większa, gdyby wszystkie owoce zostały zebrane, jednak, podobnie jak w przypadku wiśni, wielu plantatorów zaniechało zbiorów czarnych porzeczek przeznaczonych do przemysłu z uwagi na niską cenę ich skupu.

Zbiory **agrestu** oceniono na poziomie niższym od ubiegłorocznego z powodu ograniczenia powierzchni uprawy tego gatunku oraz słabszego plonowania. Szacuje się, że produkcja agrestu w bieżącym roku wyniosła ok. 13 tys. t i była o 15,8% niższa od ubiegłorocznej oraz o ok. 17% niższa od średniej z lat 2006 – 2010.

Areal uprawy agrestu z roku na rok ulega zmniejszeniu.

Łączne zbiory **pozostałych owoców z krzewów owocowych i plantacji jagodowych** zostały ocenione na ok. 65 tys. t, tj. o 17,8% mniej w porównaniu do roku ubiegłego, lecz o ponad 18% więcej w porównaniu do średniej produkcji z lat 2006 - 2010. Powierzchnia uprawy owoców tej grupy w ostatnich latach systematycznie zwiększa się, głównie poprzez wzrastające zainteresowanie uprawą borówki wysokiej.

x
x x

Szacunek wynikowy produkcji głównych ziemiopłodów rolnych i ogrodniczych jest wynikiem ocen plonów i zbiorów przeprowadzonych przez ekspertów terenowych GUS, uwzględniających zróżnicowanie i zmienność warunków agrometeorologicznych zarówno w poszczególnych fazach rozwojowych roślin, jak i w ujęciach regionalnych. Przy opracowywaniu danych zbiorczych korzystano również z wyników badań Instytutu Geodezji i Kartografii dotyczących wartości wskaźnika zieleni oraz z badań Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – PIB dotyczących monitoringu suszy rolniczej w poszczególnych rejonach Polski (stanu zagrożenia suszą rolniczą dla niektórych upraw).

JESIENNA OCENA STANU UPRAW W 2014 – POD ZBIORY 2015 R.

Tegoroczna jesień bardzo sprzyjała rolnikom, stąd wszelkie prace polowe na ogół wykonywane były prawidłowo i terminowo poza niektórymi województwami, gdzie uwilgotnienie gleby było niedostateczne dla siewów, kiełkowania i wzrostu roślin. W niektórych rejonach (województwa południowe kraju), nadmierne uwilgotnienie gleby opóźniało siew rzepaku i zbóż ozimych. Obniżona wilgotność gleby w niektórych rejonach stwarzała problemy w jej prawidłowym doprawianiu. Ogólnie przebieg jesiennej pogody sprawił, że aktualnie uprawy wyglądają bardzo dobrze i rośliny są na ogół w dobrej kondycji.

Rzepak ozimy zasiano w większości województw w optymalnych terminach agrotechnicznych. Główny problem w uprawie rzepaku, to nie siewy po terminie, ale jego nadmierny wzrost jesienią oraz występowanie szkodników i chorób, co zmuszało rolników do stosowania pestycydów jesienią łącznie z preparatami hamującymi jego wzrost.

Dopłaty do materiału siewnego przyczyniły się do tego, że rolnicy w ostatnich latach w większym stopniu korzystają z kwalifikowanego materiału siewnego. Generalnie na rynku nasiennym nie brakuje nasion kwalifikowanych. Wielu rolników decyduje się na zasiewy nowych odmian dotychczas nie stosowanych w swoich gospodarstwach.

Uprawy ozime w końcowej fazie rozwoju jesienią 2014 r. - przed wejściem w stan zimowego spoczynku - są właściwie wyrosnięte i dobrze rozkrzewione, a przebieg pogody w listopadzie nie stwarzał zagrożenia dla roślin. Istnieje niebezpieczeństwo, że nagły spadek temperatur w okresie wegetacji bez zahartowania i braku okrywy śnieżnej może wpłynąć niekorzystnie na przezimowanie roślin.

Z oceny przeprowadzonej w listopadzie przez rzeczoznawców terenowych GUS wynika, że zbóż ozimych pod zbiory w 2015 r. zasiano około 4,4 mln ha tj. na poziomie roku ubiegłego, w tym:

- pszenicy ozimej zasiano ponad 1,9 mln ha,
- żyta około 1,0 mln ha,
- pszenżyta ozimego ponad 1,1 mln ha,
- jęczmienia ozimego ok. 215 tys. ha,
- mieszanek zbożowych ozimych ok. 98 tys. ha.

Powierzchnię obsianą rzepakiem ozimym szacuje się na około 831 tys. ha.

Według ocen rzeczoznawców, stan zasiewów zbóż ozimych pod zbiory 2015 r. przed wejściem w stan zimowego spoczynku był lepszy od ubiegłorocznego. Oceniono go na 3,7 – 3,8 stopnia kwalifikacyjnego.

Najwyżej oceniono stan plantacji pszenicy ozimej i pszenżyta ozimego – na 3,8 stopnia kwalifikacyjnego. Najniżej oceniono stan plantacji żyta, jęczmienia ozimego i mieszanek zbożowych ozimych – na 3,7 stopnia.

W przekroju terytorialnym stan plantacji zbóż ozimych był bardzo zróżnicowany. Oceny stanu poszczególnych gatunków zbóż ozimych wahały się:

- ◆ dla pszenicy od 3,2 stopnia kwalifikacyjnego w województwie podlaskim do 4,1 stopnia w województwie lubuskim oraz 4,0 stopnia w województwach: małopolskim, opolskim, świętokrzyskim i zachodniopomorskim;
- ◆ dla żyta od 3,4 stopnia kwalifikacyjnego w województwie podkarpackim i 3,5 w województwach: lubelskim i wielkopolskim do 4,2 w województwie śląskim.
- ◆ dla jęczmienia od 3,3 stopnia kwalifikacyjnego w województwie podlaskim i 3,5 w województwach kujawsko-pomorskim i mazowieckim, do 4,3 w województwie śląskim;
- ◆ dla pszenżyta od 3,4 stopnia kwalifikacyjnego w województwie podlaskim i 3,5 w województwie podkarpackim, do 4,2 w województwie lubuskim i 4,0 – w województwach: opolskim, śląskim, świętokrzyskim i zachodniopomorskim;
- ◆ dla mieszanek zbożowych od 3,5 stopnia kwalifikacyjnego w województwach: podkarpackim, podlaskim i wielkopolskim, do 4,0 w województwach: lubelskim, opolskim, śląskim i świętokrzyskim.

Plantacje rzepaku i rzepiku ozimego średnio w kraju oceniono na 3,8 stopnia kwalifikacyjnego. Oceny plantacji wahały się od 3,5 stopnia kwalifikacyjnego w województwach: dolnośląskim, podkarpackim i podlaskim do 4,5 w województwie śląskim i 4,2 w województwach lubuskim i łódzkim.

W optymalnych terminach agrotechnicznych zasiano ponad 80% powierzchni pszenicy ozimej (w 2013 r. – 80%), około 80% powierzchni żyta (w 2013 r. – 77%), około 78% powierzchni jęczmienia ozimego (w 2013 r. – 86%), około 79% powierzchni pszenżyta ozimego (w 2013 r. – 79%), około 72% powierzchni ozimych mieszanek zbożowych (w 2013 r. – 72%) i około 77% powierzchni rzepaku ozimego (w 2013r. – 84%).

Tabl. 12. Ocena stanu zasiewów ozimin w listopadzie

Wyszczególnienie	Pszenica	Żyto	Jęczmień	Pszenżyto	Mieszanki zbożowe	Rzepak i rzepik
	w stopniach kwalifikacyjnych ^{a)}					
1991-1995 ^{b)}	3,5	3,5	3,5	3,5	•	3,4
1996-2000 ^{b)}	3,5	3,6	3,5	3,5	•	3,4
2001-2005 ^{b)}	3,5	3,5	3,5	3,5	3,2	3,5
2006-2010 ^{b)}	3,7	3,6	3,7	3,6	3,5	3,7
2011	3,5	3,4	3,6	3,5	3,4	3,8
2012	3,7	3,6	3,7	3,6	3,5	3,8
2013	3,8	3,6	3,8	3,7	3,6	3,8
2014	3,8	3,7	3,7	3,8	3,7	3,8

a/ Stopień "5" oznacza stan bardzo dobry, "4" - dobry, "3" - dostateczny, "2" - słaby, "1" - zły, klęskowy.

b/ Przeciętne roczne.

Tabl. 13. Struktura zasiewów powierzchni obsianej w optymalnym terminie agrotechnicznym według województw

Wyszczególnienie	Pszenica	Żyto	Jęczmień	Pszenżyto	Mieszanki zbożowe	Rzepak i rzepik
	w % powierzchni zasianej					
POLSKA	80,3	80,1	78,1	78,7	72,1	76,5
Dolnośląskie	90,0	95,0	95,0	90,0	90,0	80,0
Kujawsko-pomorskie	93,1	96,2	98,3	94,7	84,3	99,0
Lubelskie	85,0	95,0	90,5	85,0	98,6	86,7
Lubuskie	78,6	84,3	78,4	87,3	38,6	86,0
Łódzkie	98,8	98,4	94,4	85,7	66,2	100,0
Małopolskie	65,2	75,0	71,0	74,1	75,0	61,5
Mazowieckie	90,0	74,9	90,5	77,4	78,8	91,4
Opolskie	60,0	90,0	92,0	90,0	85,0	10,0
Podkarpackie	85,9	91,5	80,0	84,9	86,5	83,3
Podlaskie	70,0	60,0	85,0	55,0	55,2	85,0
Pomorskie	82,0	85,0	100,0	83,0	100,0	75,0
Śląskie	68,1	53,6	36,1	76,9	67,6	36,1
Świętokrzyskie	45,0	65,0	55,1	40,0	35,0	50,0
Warmińsko-mazurskie	74,3	75,0	80,0	77,3	79,2	83,1
Wielkopolskie	84,0	70,0	50,0	75,0	60,0	60,0
Zachodniopomorskie	70,0	75,0	90,0	80,0	75,0	91,1

Największy udział zasiewów **pszenicy ozimej** wykonanych w optymalnym terminie agrotechnicznym zanotowano w województwach: łódzkim 99% i kujawsko-pomorskim 93%, a najmniejszy w województwach: świętokrzyskim 45% i opolskim 60%.

Największy udział zasiewów **żyta** wykonanych w optymalnym terminie agrotechnicznym zanotowano w województwach: łódzkim 98% i kujawsko-pomorskim 96%, a najmniejszy w województwie śląskim 54% .

W województwie pomorskim wszystkie zasiewy **jęczmienia ozimego** pod zbiory 2015 roku wykonano w optymalnym terminie agrotechnicznym, zaś w województwie śląskim w optymalnym terminie zasiano jedynie 36% areалу uprawy jęczmienia ozimego.

Największy udział zasiewów **pszenżyta ozimego** wykonanych w optymalnym terminie agrotechnicznym zanotowano w województwie kujawsko-pomorskim 95%, a najmniejszy w województwie świętokrzyskim 40%.

Wszystkie zasiewy **ozimych mieszanek zbożowych** wykonano w optymalnym terminie agrotechnicznym w województwie pomorskim, natomiast najmniej zasiewów wykonano w województwach: świętokrzyskim 35%, oraz lubuskim 39%.

Największy udział zasiewów **rzepaku i rzepiku ozimego** wykonanych w optymalnym terminie agrotechnicznym zanotowano w województwie łódzkim 100% a najmniejszy w województwie opolskim 10%.

W przekroju terytorialnym największy udział zasiewów upraw ozimych przeprowadzonych w optymalnym terminie agrotechnicznym zanotowano w północnym regionie kraju 86 % zasiewów zbóż i 88% powierzchni obsianej rzepakiem i rzepikiem.

CZEŚĆ TABELARYCZNA

POWIERZCHNIA, PLONY I ZBIORY GŁÓWNYCH ZIEMIOPŁODÓW ROLNICTWO OGÓLEM

Tabl. 14. Zboża ogółem

WOJEWÓDZTWA	Powierzchnia w tys. ha			Plony z 1 ha w dt			Zbiory w tys. ton		
	2013	2014	2013 = 100	2013	2014	2013 = 100	2013	2014	2013 = 100
POLSKA	7479,5	7482,7	100,0	38,0	42,7	112,4	28455,1	31945,9	112,3
Dolnośląskie	522,7	522,3	99,9	46,9	53,0	113,0	2450,0	2766,9	112,9
Kujawsko-pomorskie	614,0	615,6	100,3	44,2	46,5	105,2	2713,3	2863,1	105,5
Lubelskie	787,3	790,5	100,4	32,8	39,7	121,0	2580,4	3142,0	121,8
Lubuskie	195,9	194,0	99,1	43,0	46,6	108,4	842,6	904,1	107,3
Łódzkie	594,0	582,3	98,0	31,0	37,3	120,3	1839,9	2172,2	118,1
Małopolskie	213,1	217,4	102,0	34,6	39,6	114,5	737,2	860,6	116,7
Mazowieckie	875,6	879,1	100,4	30,0	33,7	112,3	2624,4	2963,7	112,9
Opolskie	339,8	311,5	91,7	51,9	61,7	118,9	1762,0	1921,8	109,1
Podkarpackie	225,7	240,1	106,4	33,4	37,8	113,2	752,8	906,6	120,4
Podlaskie	429,1	447,2	104,2	30,0	32,7	109,0	1287,1	1464,1	113,8
Pomorskie	395,8	387,2	97,8	40,0	44,5	111,3	1584,7	1722,1	108,7
Śląskie	207,2	208,4	100,6	37,2	44,0	118,3	771,0	916,0	118,8
Świętokrzyskie	248,5	245,9	99,0	29,1	33,6	115,5	722,5	826,2	114,4
Warmińsko-mazurskie	382,1	375,5	98,3	39,8	42,0	105,5	1521,8	1577,0	103,6
Wielkopolskie	1067,0	1097,2	102,8	42,8	46,3	108,2	4565,6	5076,5	111,2
Zachodniopomorskie	381,7	368,7	96,6	44,5	50,5	113,5	1699,6	1863,1	109,6

Tabl. 15. Zboża podstawowe z mieszankami zbożowymi

WOJEWÓDZTWA	Powierzchnia w tys. ha			Plony z 1 ha w dt			Zbiory w tys. ton		
	2013	2014	2013 = 100	2013	2014	2013 = 100	2013	2014	2013 = 100
POLSKA	6753,5	6698,1	99,2	35,9	40,8	113,6	24262,2	27325,9	112,6
Dolnośląskie	419,8	418,9	99,8	44,0	49,9	113,4	1849,3	2089,2	113,0
Kujawsko-pomorskie	528,9	516,8	97,7	40,7	44,7	109,8	2154,9	2309,7	107,2
Lubelskie	733,9	729,0	99,3	31,5	38,7	122,9	2311,3	2824,5	122,2
Lubuskie	163,9	163,2	99,6	42,7	45,5	106,6	699,8	743,1	106,2
Łódzkie	563,6	551,5	97,8	29,8	36,0	120,8	1677,1	1986,1	118,4
Małopolskie	188,2	194,3	103,2	31,0	35,8	115,5	583,1	694,6	119,1
Mazowieckie	807,5	812,8	100,7	28,4	32,1	113,0	2292,1	2610,6	113,9
Opolskie	289,0	262,8	90,9	48,6	57,9	119,1	1404,5	1521,2	108,3
Podkarpackie	197,3	210,3	106,6	29,9	34,1	114,0	589,9	716,5	121,5
Podlaskie	405,5	409,6	101,0	28,6	31,2	109,1	1159,5	1279,9	110,4
Pomorskie	377,4	367,3	97,3	40,1	45,1	112,5	1511,7	1656,8	109,6
Śląskie	185,3	186,8	100,8	34,3	40,8	119,0	635,2	761,4	119,9
Świętokrzyskie	235,8	232,6	98,7	28,4	33,2	116,9	670,7	771,4	115,0
Warmińsko-mazurskie	365,3	352,7	96,5	39,4	41,8	106,1	1440,1	1475,1	102,4
Wielkopolskie	933,5	943,9	101,1	39,1	43,4	111,0	3653,5	4098,0	112,2
Zachodniopomorskie	358,6	345,6	96,4	45,4	51,7	113,9	1629,5	1787,8	109,7

Tabl. 25. Kukurydza na ziarno

WOJEWÓDZTWA	Powierzchnia w tys. ha			Plony z 1 ha w dt			Zbiory w tys. ton		
	2013	2014	2013 = 100	2013	2014	2013 = 100	2013	2014	2013 = 100
POLSKA	614,3	678,2	110,4	65,8	65,9	100,2	4039,7	4468,4	110,6
Dolnośląskie	88,1	91,1	103,5	66,1	72,4	109,5	581,8	659,9	113,4
Kujawsko-pomorskie	83,4	95,4	114,4	66,6	57,3	86,0	555,1	547,1	98,6
Lubelskie	35,8	47,3	131,9	68,0	63,0	92,6	243,8	297,7	122,1
Lubuskie	18,8	20,7	110,0	67,4	70,8	105,0	127,1	146,8	115,5
Łódzkie	28,1	29,1	103,7	57,0	63,2	110,9	160,0	183,9	115,0
Małopolskie	24,3	22,6	93,1	63,0	73,1	116,0	152,8	165,1	108,0
Mazowieckie	57,1	56,1	98,2	55,2	60,2	109,1	315,3	337,7	107,1
Opolskie	50,3	48,2	95,8	70,9	82,8	116,8	356,4	399,2	112,0
Podkarpackie	24,8	26,8	108,1	63,7	69,5	109,1	157,8	186,0	117,9
Podlaskie	19,9	32,0	160,7	61,9	55,5	89,7	123,4	177,8	144,1
Pomorskie	10,3	10,9	105,9	61,2	49,7	81,2	63,3	54,4	86,0
Śląskie	19,8	20,0	100,7	66,7	76,3	114,4	132,1	152,2	115,2
Świętokrzyskie	7,6	6,8	90,0	55,1	59,8	108,5	41,6	40,7	97,7
Warmińsko-mazurskie	11,0	18,2	164,8	66,2	51,8	78,2	73,0	93,9	128,7
Wielkopolskie	126,7	143,9	113,6	71,3	67,4	94,5	903,9	970,7	107,4
Zachodniopomorskie	8,3	9,0	108,6	62,9	61,3	97,5	52,3	55,3	105,7

Tabl. 22. Rzepak i rzepak ogółem

WOJEWÓDZTWA	Powierzchnia w tys. ha			Plony z 1 ha w dt			Zbiory w tys. ton		
	2013	2014	2013 = 100	2013	2014 ^{a)}	2013 = 100	2013	2014 ^{a)}	2013 = 100
POLSKA	920,7	941,6	102,3	29,1	34,3	117,9	2677,7	3226,4	120,5
Dolnośląskie	135,5	130,8	96,6	27,6	33,0	119,6	373,9	431,1	115,3
Kujawsko-pomorskie	105,5	114,7	108,7	32,0	34,9	109,1	337,7	400,4	118,6
Lubelskie	66,7	70,1	105,0	24,5	29,7	121,2	163,8	208,2	127,1
Lubuskie	34,2	34,7	101,4	30,7	35,9	116,9	104,9	124,5	118,7
Łódzkie	20,8	22,0	105,9	27,0	33,3	123,3	56,0	73,2	130,9
Małopolskie	7,0	7,6	107,2	28,6	33,7	117,8	20,1	25,5	126,5
Mazowieckie	44,8	39,1	87,2	24,9	31,6	126,9	111,7	123,8	110,8
Opolskie	84,3	75,7	89,8	33,7	37,5	111,3	284,0	283,9	100,0
Podkarpackie	23,0	20,6	89,3	20,8	28,1	135,1	48,0	57,8	120,4
Podlaskie	9,3	10,4	111,7	31,6	31,9	100,9	29,6	33,3	112,6
Pomorskie	77,7	82,1	105,7	24,0	36,6	152,5	186,4	300,8	161,4
Śląskie	22,3	21,1	94,5	28,3	33,2	117,3	63,2	70,1	111,0
Świętokrzyskie	9,4	8,4	89,5	24,3	30,3	124,7	22,7	25,3	111,6
Warmińsko-mazurskie	70,2	75,6	107,6	27,3	30,3	111,0	191,6	229,0	119,5
Wielkopolskie	106,3	117,8	110,8	32,7	35,9	109,8	347,6	422,9	121,7
Zachodniopomorskie	103,6	111,1	107,2	32,5	37,5	115,4	336,5	416,6	123,8

a) Dane nieostateczne.

Tabl. 23. Ziemniaki

WOJEWÓDZTWA	Powierzchnia w tys. ha			Plony z 1 ha w dt			Zbiory w tys. ton		
	2013	2014	2013 = 100	2013	2014	2013 = 100	2013	2014	2013 = 100
POLSKA	337,0	276,9	82,2	211	278	131,8	7110,9	7689,2	108,1
Dolnośląskie	19,2	15,2	79,1	246	293	119,1	472,9	445,5	94,2
Kujawsko-pomorskie	18,2	13,7	75,6	235	272	115,7	426,5	373,2	87,5
Lubelskie	26,4	20,9	79,0	225	282	125,3	595,1	589,2	99,0
Lubuskie	4,0	3,2	79,3	233	313	134,3	93,6	99,8	106,5
Łódzkie	38,2	35,0	91,4	192	291	151,6	733,4	1016,4	138,6
Małopolskie	25,3	24,7	97,8	170	250	147,1	429,5	618,3	144,0
Mazowieckie	45,9	34,4	75,0	204	246	120,6	936,5	848,2	90,6
Opolskie	7,5	6,5	86,8	256	376	146,9	191,0	243,2	127,4
Podkarpackie	25,8	26,4	102,4	190	290	152,6	490,1	766,2	156,3
Podlaskie	23,6	10,6	45,0	190	224	117,9	449,1	238,0	53,0
Pomorskie	19,9	17,5	87,8	238	297	124,8	473,6	519,3	109,7
Śląskie	8,5	7,6	88,9	181	300	165,7	154,3	226,7	146,9
Świętokrzyskie	16,9	15,3	90,6	169	278	164,5	284,5	424,7	149,3
Warmińsko-mazurskie	12,9	6,1	47,4	211	251	119,0	273,0	153,6	56,3
Wielkopolskie	33,2	32,0	96,4	249	277	111,2	826,0	884,1	107,0
Zachodniopomorskie	11,5	7,9	68,2	244	309	126,6	281,7	242,9	86,2

Tabl. 24. Buraki cukrowe

WOJEWÓDZTWA	Powierzchnia w tys. ha			Plony z 1 ha w dt			Zbiory w tys. ton		
	2013	2014	2013 = 100	2013	2014 ^{a)}	2013 = 100	2013	2014 ^{a)}	2013 = 100
POLSKA	193,7	191,3	98,8	580	603	104,0	11234,2	11538,5	102,7
Dolnośląskie	17,2	16,5	95,8	551	613	111,3	948,1	1010,8	106,6
Kujawsko-pomorskie	37,2	36,3	97,6	605	566	93,6	2246,4	2052,5	91,4
Lubelskie	33,1	34,0	102,5	559	621	111,1	1851,3	2108,5	113,9
Lubuskie	1,2	1,8	152,9	652	594	91,1	75,8	105,6	139,4
Łódzkie	5,8	5,7	98,1	516	562	108,9	301,0	321,7	106,9
Małopolskie	1,4	1,2	88,7	480	593	123,5	64,9	71,1	109,5
Mazowieckie	9,8	8,0	81,9	615	616	100,2	601,3	493,2	82,0
Opolskie	14,2	12,9	90,6	557	699	125,5	790,5	899,1	113,7
Podkarpackie	3,8	4,5	118,0	563	553	98,2	212,7	246,2	115,8
Podlaskie	0,0	0,1	wielokr.	0	600	x	0,0	5,1	x
Pomorskie	10,3	9,9	95,9	581	580	99,8	596,9	571,7	95,8
Śląskie	1,8	1,7	97,5	561	630	112,3	98,5	107,9	109,6
Świętokrzyskie	4,4	4,5	101,0	527	581	110,2	232,4	258,4	111,2
Warmińsko-mazurskie	2,7	3,0	110,8	625	510	81,6	170,4	153,8	90,3
Wielkopolskie	41,5	41,8	100,7	590	606	102,7	2450,2	2535,2	103,5
Zachodniopomorskie	9,4	9,6	101,6	630	624	99,0	593,9	597,5	100,6

a) Dane nieostateczne.